

[Stensballe.]

der berettiger til Pension, indtræder. Dette har man fra alle Sider i Kommissionen været enig om var rigtigt, og jeg tror, at denne Ordning vil virke godt for Staten i det lange Løb; den vil sikkert komme til at virke besparende, selv om man ikke i dette Øjeblik kan gøre det op i Kroner og Øre.

Men der er ogsaa indført organisatoriske Bestemmelser i Tjenestemændenes Favour. Jeg skal saaledes nævne, at i Tilfælde af uansøgt Afskedigelse faar Tjenestemanden Adgang til at udtale sig, og efter Begæring kan han faa skriftlig Oplysning om Aarsagen til Afskedigelsen. I Forbigaaende skal jeg nævne, at Funktionsvederlaget fremtidig ydes for 4 Uger i Stedet for som nu for 6 Uger, og endvidere, at i Tilfælde af Forhør vil man som Bisidder kunne anvende en Sagfører, der faar Ret til at overvære Vidneafhøringerne; dette har man ikke kendt til tidligere.

Endelig er der indført Bestemmelser om, at der kan føres Forhandlinger om tekniske Spørgsmaal, ligesom der er indført Voldgift, et Spørgsmaal, der har staaet megen Strid om i flere Aar, navnlig fordi der har været etableret Voldgift administrativt, uden Lovhjemmel. Om disse Spørgsmaal opnaaedes der ikke Enighed i Kommissionen, skønt man var lige paa Nippet til det, men nu er der altsaa opnaaet Enighed i Folketingsudvalget. Der var nu heller ikke givet Kommissionen noget egentligt Paalæg om at tage Stilling dertil, idet Kommissoriet kun udtalte, at det skulde undersøges, under hvilke Former det maatte anses for hensigtsmæssigt at gennemføre disse Foranstaltninger. Man har derfor ogsaa afholdt sig fra principielle Drøftelser af, om Foranstaltningerne burde indføres, og indskrænket sig til at stille Forslag om deres Gennemførelse. I Kommissionen var der, som sagt, ikke Enighed, i hvert Fald ikke om Voldgiften, medens man kunde tiltræde, at der blev givet Forhandlingsret om tekniske Spørgsmaal. Det, vi for vort Vedkommende havde imod den foreslaaede Voldgiftsret, var selve dens Sammensætning, ligesom vi ikke kunde billige, at det alene skulde være Organisationerne, der havde Ret til at indanke et Spørgsmaal for Voldgiftsretten. Vi mente ikke, man kunde fratage den enkelte Tjenestemand Retten til Indankning. Paa disse to Punkter er vi nu blevet imødekømt i Folketingsudvalget og dermed i Lovforslaget, som det foreligger her. Jeg for mit Vedkommende skal ogsaa anbefale dette Forslag til Gennemførelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Ret til Forhandling om tekniske Spørgsmaal var vi i Kommissionen enige om en Formulering, men den højtærede Minister ændrede denne i det Lovforslag, han fremsatte. Under Forhandlingerne i Folketinget er den Redaktion, vi var enige om i Kommissionen, paa ny indført, og derfor kan jeg ligeledes anbefale denne Bestemmelse til Gennemførelse.

Venstres og de Konservatives Repræsentanter i Kommissionen havde stillet Ændringsforslag om, at forhandlingsberettigede Organisationer ikke kan staa tilsluttet nogen Organisation, der bestaar af andre end nuværende og tidligere Tjenestemænd, altsaa ikke de frie Erhvervs Kamporganisationer. Ogsaa om dette Spørgsmaal har der været forhandlet i Folketinget, og der er opnaaet Enighed derom, for saa vidt som der ikke er stillet Ændringsforslag. Da der i Betænkningen findes en Udtalelse om, at de samvirkende Fagforbund, som enkelte Tjenestemandorganisationer har tilsluttet sig, ikke kan paabyde deres Underorganisationer en Arbejdsstandsning, har vi, idet vi anser en Tjenestemandsstrejke for retsstridig, frafaldet at stille Ændringsforslag paa dette Omraade.

Vi havde ogsaa i Kommissionen stillet Ændringsforslag om, at de forhandlingsberettigede Organisationer ikke maatte anvende deres Midler i partipolitisk Øjemed. Vi fandt det afgjort urigtigt, at et Flertal indenfor en forhandlingsberettiget Organisation skulde kunne anvende Medlemmernes Kontingenter til partipolitisk Propaganda, eventuelt til Fordel for et Parti, som et Mindretal af Medlemmerne er politiske Modstandere af. Det er jo saaledes, at man for at kunne nyde godt af Forhandlingsretten maa staa i en Organisation, og vi har altsaa anset det for et Misbrug, hvad vi fremdeles gør, hvis et Flertal indenfor en saadan Organisation kan paatvinge Medlemmerne Kontingenter til en saadan Propaganda. Der blev ikke opnaaet Enighed herom, og naar mit Parti ikke des mindre har frafaldet Ændringsforslaget, er det ikke, fordi mine Meningsfæller i Folketinget har indtaget et andet Standpunkt end vi, der var med i Kommissionen, men fordi man ikke ved at fastholde et saadant Forslag ønskede at hindre eller sinke Lovforslagets Vedtagelse. Vi beholder vor Opfattelse, men jeg maa mene, at hvis dette Forhold opretholdes i Fremtiden, bliver vi ved Lejlighed nødt til at vende tilbage til Sagen. Jeg haaber imidlertid, at den Slags Overgreb ikke skal finde Sted i Fremtiden.